

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Mgr. M. Z.**, bytem N. 382/4, K., zast. JUDr. Z. D., advokátem se sídlem v T., E. 572/1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu,

t a k t o:

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í:

Podanou žalobou se žalobce domáhal ochrany proti zásahu, spočívajícím ve vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2010, č.j. KUOK 115973/2010, sp.zn. KÚOK/103806/2010/ODSH-SD/310. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 22. 9. 2010, č.j. SMOI/AŘMV/2/1792/2010/Cap, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích,

ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že „... *nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou svislou dopravní značkou B20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ se symbolem „70“ na 70 km/h, kdy v měřeném úseku silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTi byla vozidlu naměřena rychlost 126 km/h*“. Tím porušil § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a byla mu uložena sankce 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že na shora uvedeném rozhodnutí byla vyznačena doložka právní moci dne 16. 12. 2010. Podle ní bylo rozhodnutí předáno k doručení dne 9. 12. 2010 a nabylo právní moci dne 11. 12. 2010. Soud dále konstatuje, že podle doručanky k rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2010 žalobce převzal toto rozhodnutí dne 11. 12. 2010.

Soud poznamenává, že přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí bylo předmětem řízení pod sp. zn. 76 A 3/2011 a ve věci bylo rozhodnuto 14. 12. 2010 tak, že se žaloba zamítá (tj. téhož dne jako v souzené věci, kdy jednání ve věci o přezkoumání rozhodnutí předcházelo jednání o žalobě proti zásahu). Soud vyloučil k samostatnému projednání žalobu o zásahu proto, že jde o zcela jiný typ řízení než žaloba proti rozhodnutí.

V souzené věci samosoudkyně shledala, že je oprávněna věc rozhodnout, protože jde o rozhodování ve věci přestupků podle § 31 odst. 2 s.ř.s., tudíž taková věc nepatří senátu a navíc takto již rozhodovala i v jiných věcech, kde shledal tento postup jako zákonný Nejvyšší správní soud tím, že kasační stížnost zamítl (např. žaloba na ochranu proti nečinnosti ve věci sp.zn. 73 Ad 3/2010, resp. z judikatury jiných soudů jde o usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 8. 2008, čj. 42 Ca 19/2007-20 – všechny rozsudky správních soudů jsou dostupné buď na stránkách www.nssoud.cz anebo na žádost podle zákona č. 106/1999 Sb.).

Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu, trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování.

Podle § 85 s.ř.s. žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky nebo domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.

Podle § 86 s.ř.s. soud zastaví řízení, zjistí-li, že po podání žaloby již zásah ani jeho důsledky netrvají a nehrozí opakování zásahu.

Při posuzování podmínek řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu a zvláštních podmínek řízení podle § 82 a násl. s.ř.s. soud zvažoval následující: vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí bylo zaměřeno proti žalobci, vyznačením této doložky bylo proti žalobci zasaženo. Vyznačení doložky právní moci není rozhodnutím ani nečinností, není to ani vydání právního předpisu. Jde o aktivní úkon. Takto byla naplněna i judikatorní definice zásahu, neboť podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2008, čj. 3 Aps 3/2006-54, *faktické jednání správních orgánů musí pro to, aby bylo "zásahem" ve smyslu § 82 s. ř. s., naplňovat mj. dva*

znaky: 1) musí jít o aktivitu (úkon), nemůže se jednat o pasivitu (nekonání) správního orgánu, a 2) úkon musí být pro osoby, vůči nimž směřuje, závazný tak, aby tyto osoby na základě tohoto úkonu byly povinny něco dát, konat, nekonat (opominout, zdržet se) či strpět. K tomu soud doplňuje, že jiným posouzením v souzené věci by mohlo dojít k odepření přístupu k soudu. Nepřípustnost žaloby soud neshledal, protože posouzení zákonnosti vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí je posouzením zcela odlišné aktivity správního orgánu než je vydání správního rozhodnutí. To dokládá nadto i judikatura, která například označuje za nesprávný úřední postup vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí, které není dosud pravomocné (srov. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 7. 1997, sp.zn. 6 Co 704/97 – v tomto případě pošta nedoručila do vlastních rukou soudní písemnost (směnečný platební rozkaz) oprávněné osobě, což následně potvrdila).

Zásah směřoval proti veřejným subjektivním právům žalobce a byl vykonán v územním obvodu správního orgánu. Podmínka bránění se zásahu není podmínka žaloby. Aktivní žalobní legitimaci má ten, kdo byl přímo zkrácen na svých právech (tj. ten, kdo to tvrdí), tedy kdo podal žalobu, žalobce byl tedy k podání žaloby aktivně legitimován. Zásah samotný anebo jeho důsledky ke dni rozhodnutí soudu trvaly (proto v souzené věci nehrozilo opakování zásahu).

Otázkou, kterou zbývá odpovědět, je, zda zásah spočívající ve vyznačení doložky právní moci, byl zákonný či nikoliv. Výchozím bodem je ústavní klauzule, že státní moc lze uplatňovat jen v případech, kdy tak stanoví zákon a v zákonem určených mezích (čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Posouzení zákonnosti vyznačení doložky právní moci předchází a je s ním úzce spjato, posouzení zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2010, č.j. KUOK 115973/2010, sp.zn. KÚOK/103806/2010/ODSH-SD/310, které bylo předmětem soudního přezkumu, jenž vyústil v rozsudek zdejšího soudu ze dne 14. 12. 2011, č.j. 76A 3/2011-29, o zamítnutí žaloby. Protože tento rozsudek byl vynesena před projednáním souzené věci, byl zdejší soud tímto svým rozsudkem v souladu s § 49 odst. 9 vázán a pro stručnost odkazuje na odůvodnění citovaného rozsudku.

Soud rozhodl v této věci rozsudkem tak, že žalobu zamítl proto, že se zabýval věcí samou. Tento postup je v souladu s právním názorem, vysloveným v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, čj. 8 Aps 6/2007-247, č. Sb. NSS 1773/2009, www.nssoud.cz, podle kterého *posouzení, zda úkon správního orgánu může být pojmově nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ve smyslu § 82 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoli otázkou existence podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.*

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože žádné žalovaný neúčtoval a žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení, protože v něm byl neúspěšný.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci 14. 12. 2011

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně